

„Zelený“ vodík produkuje mnohonásobně víc skleníkových plynů než fosilní paliva

 necenzurovanapravda.cz/2024/09/zeleny-vodik-produkuje-mnohonasobne-vic-sklenikovych-plynu-nez-fosilni-paliva

3 září, 2024

Propagace „zeleného“ vodíku namísto fosilních paliv je dalším důkazem, že celá klimatická propaganda je jedním velkým podvodem. Klimaalarmisté se spoléhají na neznalost mas a na jejich neschopnost zjistit si, kde je pravda.

Základem klimatické politiky, která prosazuje ukončení využití fosilních paliv, je tvrzení, že jejich spalováním se „vyrábí“ příliš mnoho skleníkových plynů – a to především CO₂. Dále propagandisté tvrdí, že CO₂ způsobuje globální oteplování právě tím, že je součástí tzv. „skleníkových plynů.“

Většina z výše uvedených tvrzení byla opakovaně vyvrácena, včetně nesmyslu o tom, že lidmi produkováný CO₂ zůstává v atmosféře mnohem déle než ten přírodní (i to se ukázalo jako naprostý nesmysl).

Nicméně my v tomto článku vyjdeme z výše uvedených tvrzení, abychom ukázali, na jak nesmyslném základě je založeno. Pokud totiž propagandisté tvrdí, že skleníkové plyny způsobují globální oteplování, které navíc považují za hrozbu, pak by museli v první řadě zakázat údajně „zelený“ vodík.

Nicméně ten je ve skutečnosti klimatickými alarmisty prezentován coby ideální náhražka údajně „zlého“ CO₂.

Ve skutečnosti však „zelený“ vodík produkuje mnohem víc skleníkových plynů, které podle klimaalarmistů vedou ke globálnímu oteplování....

Nebezpečná věc, všechen ten „zelený“ vodík. Kromě tendence k explozi, pokud se s ním nezachází velmi opatrně, může jeho vyšší teplota spalování produkovat škodlivější oxid dusičitý než zemní plyn.

Oxid dusičitý je nepříjemná znečišťující látka a je spojován s dětským astmatem a dalšími závažnými onemocněními. Vodík je navíc nejlehčí plyn a snadno uniká do atmosféry, kde – jak nově publikovaný vědecký článek naznačuje – způsobuje 37krát větší oteplení než oxid uhličitý za 20 let.

Je to proto, že vodík je oxidován hydroxylovým radikálem, což vede k tvorbě troposférického ozonu a stratosférické vodní páry. Oba tyto plyny jsou takzvané „skleníkové“ plyny, jejichž účinek alarmističtí vědci horlivě zveličují.

Pokud se obáváte znečištění atmosféry a skleníkových plynů, navzdory všem minulým pozorovacím důkazům, které naznačují, že „skleníkový“ dopad plynů „nasycuje“ na určitých úrovních, pak je podpora vodíku opravdu velmi špatným počinem.

Jak je stále jasnější, vodík je nyní jediným řešením, které má doplnit nespolehlivou větrnou a solární energii. Baterie jsou k ničemu vzhledem k jejich strašlivým nákladům, omezené životnosti a potřebě vykopat obrovské množství zemské kůry.

Nezapomínáme ani na jejich tendenci nekontrolovatelně explodovat a hořet, pokud se s nimi nezachází opatrně. Zachycování uhlíku se zdá být skvělou příležitostí pro hlupáky, aby se rozloučili se svými penězi a honili se za směšným snem.

Zajímavý článek byl právě publikován v recenzovaném časopise *Energy Science & Engineering*, který shrnuje „výzvy“ s využitím stávajícího systému zemního plynu k výrobě vodíku.

Dochází k závěru, že při zvažování fyzikálních a chemických vlastností vodíku „není účinným nástrojem dekarbonizace pro použití v domácnostech a budovách.“ Uvádí, že vodík uniká z potrubí až třikrát nebo čtyřikrát rychleji než zemní plyn a jak bylo naznačeno, údajný vliv na atmosféru nebude pro aktivisty snadné omluvit.

Článek je zajímavý, protože se zdá, že je dílem Environmental Defence Fund, velmi vlivného aktivisty a mozkového trustu financovaného zelenou lobby. Stručně řečeno, je to další příklad toho, jak i ve fanatických kruzích klimaalarmistů padají slova o nedostatku záložní energie pro větrnou a solární energii.

„Používání vodíku ve stávajících plynárenských systémech má zásadní důsledky pro bezpečnost, dodávky energie, klima a náklady,“ tvrdí autoři. Míchání vodíku se zemním plynem nabízí jen malé snížení emisí CO₂, přičemž přechod na plný vodík není možný bez významných modernizací.

Autoři se vyhýbají stanovení ceny, ale poznamenávají, že i když budou překonány technické a ekonomické bariéry – což je zdvořilý výraz pro nepředstavitelně velké sumy peněz – vážná bezpečnostní a environmentální rizika zůstávají.

Obavy jsou vyjádřeny také ohledně výrobního procesu výroby vodíku. Je zaznamenáno, že existuje více než 1 000 navrhovaných projektů zaměřených na rozšíření vodíku s nulovými a nízkými emisemi uhlíku, ale říká se, že s každou „čistou“ výrobní metodou jsou spojeny výzvy.

„Žádná metoda není univerzálně prospěšná pro klima,“ poznamenávají.

V loňském roce vlivná zpráva britské Královské společnosti navrhla baterie jako životaschopné řešení pro skladování elektřiny pro nespolehlivé větrné a solární elektrárny. Ale protože chyběla jakákoli alternativní záloha, Královská společnost se obrátila na vodík jako na možné řešení.

Zpráva předpokládala rozpuštění obrovských solných jeskyní schopných skladovat „zelený“ vodík po dekády. Solné jeskyně, ze kterých by stejně unikal vodík kvůli propustné ztrátě, jsou dostupné jen na několika místech ve Velké Británii, takže by byla zapotřebí obrovská síť specializovaných potrubí, která by přepravovala plyn k turbínám v neustálém pohotovostním režimu.

Vyžadovalo by to i specializované potrubí, které by stálo miliardy liber a neustále by zatékalo a představovalo nebezpečí pro kohokoli v okolí.

Sečteno a podtrženo – neexistuje žádná nákladově efektivní, proveditelná, spolehlivá a škálovatelná náhrada za uhlovodíky, která je k dispozici nebo pravděpodobně bude k dispozici v blízké budoucnosti.

Výpadky proudu a přísný přidělový systém budou nevyhnutelné, pokud bude nekompromisním ideologům i nadále dovoleno působit zmatek v energetických požadavcích moderní průmyslové společnosti.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 9 Průměrně: 5]